

Люблю твои я улицы и скверы,

Тенистый парк и облик Муховца.

Ты настежь всем распахиваешь двери,

Кто в мир и дружбу верит без конца.

И пусть под солнцем пролетают годы,

Лишь об одном, мой Кобрин, знаю я,

Что ты со мной навеки, милый город,

Мой город Кобрин — родина моя.

Мікалай Ярмашук

КОБРЫНСКІ ВАЛЬС

Лісцем - золатам ліпы з клёнамі

Усцілаюць абрусам зямлю.

Ці ты ведаеш, горад Кобрын мой,

Што цябе я бясконца люблю?

Што ні вуліца - закаханы я,

Што ні дом - мая ў ім радня.

Парк Суворава, сквер Пуганава,

Таямнічая цішыня.

Выйду ўвечары, выйду і слухаю-

Голас твой я люблю без мяжы.

Раскажы мне быль, рэчка Мухавец,

Партызанскую быль раскажы.

І куды б мяне ні паклікаў лёс,

І ні вабілі б як гарады,

Але ў горад мой, дзе з маленства рос,

Я ўсё роўна вярнуся сюды.

Лісцем - золатам ліпы з клёнамі

Усцілаюць абрусам зямлю.

Ці ты ведаеш, горад Кобрын мой,

Што цябе я бясконца люблю?